

Alelie Coronel-Camitan

(Baserat på en sann berättelse)

Det här hände i Filippinerna.

När Marius kom fram till sitt hus kunde han höra folk prata därinne. Han kikade in genom fönstret.

Jag undrar vem som är här, tänkte han. Hans mamma bodde i ett annat land och arbetade där, så vanligtvis var det bara han och Lola (mormor) hemma.

Han öppnade dörren. Alla hans vänner var där!

"Surprise!" sa de.

"Vi ville fira dig och medaljen du fick i Taekwondo-tävlingen", sa Jose, Marius bästa vän.

"Jag är stolt över dig." Lola gav Marius en stor kram. "Din mamma är på telefonen! Hon vill säkert höra allt om din medalj."

När Marius hade pratat färdigt med mamma hade alla kul på festen. De hade roligt medan de pratade och åt av Lolas goda mat.

"Vill du bowla med mig i morgon?" frågade Jose innan han gick.

"Ja!" sa Marius.

Den kvällen före sängdags bad Marius en bön. "Himmelske Fader, tack för att du har gett mig så fina vänner och en så fin familj. Välsigna mamma medan hon är långt borta. Och välsigna mig så att jag har kul när jag bowlar med Jose i morgon."

Men dagen därpå kunde Marius inte gå och bowla. Ett stort

regnoväder kom och alla var tvungna att stanna inne. Marius satt hemma och lyssnade på regnet som smattrade på taket. Han önskade att han kunde träffa Jose.

I tre dagar fortsatte det regna. Gatorna var översvämmade. En del hus i Marius grannskap översvämmades också.

Senare gick Marius ut till Lola i köket. Hon lagade något som luktade gott.

"Vad lagar du?" frågade han.

"Jag lagar mat till några familjer i vår församling", sa hon. "Deras hus översvämmades, så biskopen bad mig att hjälpa till."

Marius tänkte på Jose. "Kan vi laga mat till Joses familj? De kan också behöva hjälp."

"Det är en jättebra idé", sa Lola.

Marius lagade ris och stekta ägg till Jose och hans familj. Sedan hjälpte han Lola att packa maten.

Äntligen slutade det regna. Marius och Lola vadade ut på gatorna för att leverera maten. Vattnet räckte upp till Marius knän!

När de kom fram stod Jose och hans familj utanför sitt hus. Jose grät.

Marius kramade sin vän. "Jag är ledsen att det blev översvämning i ditt hus", sa han. "Jesus älskar dig! Och det gör vi också."

Marius och Jose hjälpte till att tvätta av de leriga sakerna i Joses hus. Marius sjöng "Jag är Guds lilla barn" medan de arbetade. När de tog en paus gav Marius Jose maten han hade lagat åt honom.

"Tack för att du hjälpte min familj", sa Jose. "Och tack för maten! Den är jättegod."

"Var så god", sa Marius.

"Tror du att du kan berätta mer om Jesus? Och sången du sjöng?" frågade Jose.

"Javisst!" sa Marius. "Skulle du vilja följa med mig till kyrkan på söndag? Det är där jag lär mig om Jesus. Och vi kan sjunga tillsammans också."

"Okej", sa Jose.

Marius kände sig varm inuti. Han var glad att han kunde hjälpa Jose och hans familj. Och han var glad att han kunde berätta om evangeliet också. ●

ÖVERSVÄMMADE AV KÄRLEK

